

A prišiel Deň „D“ ...

8. október 2021 už bude pre moju IV. C jedným z tých najdôležitejších dní v živote, zamieša sa medzi tie ostatné – výnimočné, ako sú napr. spoznanie toho pravého, skúšky na VŠ, promócie, svadba, narodenie dieťaťa – všetky sú jedinečné, a preto nezabudnuteľné, a aj ten 8. október - Deň slávnostného odovzdávania stužiek - bude taký.

Ďakujem a som rada, že na slávnostné odovzdávanie stužiek študentkám IV. C triedy SOŠP prijali pozvanie: vedenie SOŠP - p. riaditeľka Katarína Hanková, pani zástupkyne Anna Baďinová, Edita Rešetárová, za ŠI sme medzi nami privítali p. vychovávateľku Máriu Kornhauserovú. Slávnostnú chvíľu s nami zdieľal aj p. primátor Turč. Teplíc – Igor Hus, ktorému ďakujem za to, že nám umožnil túto malú, a zároveň veľkú oslavu v priestoroch MsÚ, v krásnej sobášnej sieni. S dojatím a hrdosťou našu slávnosť sledovali rodičia a súrodenci mojich dievčat. Bohužiaľ, nie všetkých, ... doba, život to zariadili inak.

Možno nie maturita, ale práve táto náročná celosvetová takmer dvojročná situácia má byť skúškou dospelosti nielen mojich štvrtáčok. Spoločne aj za pomoci rodiny, blízkych priateľov a mojich kolegov to zvládajú zatiaľ na výbornú. Začo všetkým zo srdca ĎAKUJEM.

A aké slová som „musela“ povedať mojim dievčatám? ...

„Keď som prvýkrát vkročila do mojej novej triedy I. C, pocítila som akúsi nehu, zodpovednosť, pozerala som sa na vaše tváričky plné očakávania, radosti, ale aj obáv z nepoznaného. Postupne ste si na seba i na naše učiteľské vrtochy zvykli, vedeli ste, ako na nás a vety typu: „Slávi, v tvojej triede sa mi dobré učí, Slávi, tvoje baby sú super, snažia sa,...“ mi pohladili srdce i ego a aspoň chvíľu som sa vznášala nad zemou. Potom prišlo vytriezvenie. Zaspal na vavrínoch mi nedovolili Zuzkin akrobatický skok na lyžiach a vysoká absencia, ako keby ste všetky mali individuálny študijný plán.

Väčšinu druhého a tretieho ročníka sme na seba hľadeli cez PC, niektoré radšej stratili signál, ale všetko sme zvládli a čerešničkou na torte bolo MDD v ZŠ Bodorová, kde ste preukázali svoje schopnosti budúcich učiteliek.

Vaša tvorivosť a ľudský prístup boli odmenené radosťou detí a ich krásnymi vyznaniami. Ved' ako vám dobre padlo počuť vety: A prídete aj zajtra? A kedy zas prídete?

Osviežením pre mňa, pre môj viac-menej obyčajný učiteľský život bolo natáčanie tanečného klipu – vrátila som sa s vami do 80. rokov 20. st., keď som mala 17, chodila do tanečnej a z magnetofónovej pásky sa ozýval hlas W. Huston – tá by bola na vašu choreografiu hrdá.

Veľmi rýchlo prišiel 4.ročník a dnes občas zazriem vo vašej dospeláckej tvári okrem radosti aj smútok, apatiu až prázdnotu. Dištančné vzdelávanie urobilo svoje.

Možno nás mala táto doba niečo naučiť. Myslím si, že najlepšie to vystihujú slová Pam Brownovej, ktorá povedala: „Naučte sa dopriať si trochu času – nech je to hoci chvíľka v záhrade, v galérii, v kaviarni. Vážte si to. Nech Vás vtáky, žaby a obrazy, hudba, knihy a nenároční priatelia osviežia.“

Je ťažké v prejavoch vyhýbať sa frázam, pretože slová, ako Láska, Zdravie, Šťastie sa objavujú v prianiach tak často, že ich význam nevnímame, až kým tieto životné hodnoty nestrácame.

No, čo vám môže zaželať človek, ktorý vás má skutočne rád? – Teda JA.

Milé moje dievky, prajem vám, aby ste pocíty nádeje, očakávania a radosti zo života prežívali tak často, ako sa len dá.

Americký spisovateľ A. Miller, ktorého, mimochodom, budeme preberať, povedal: „Keď človek prestane túžiť a stratí vnútorný nepokoj, akoby zomrel.“ Preto vám, moje dievky, prajem, aby túžba žiť, spoznávať, vidieť srdcom, no najmä túžba milovať seba i druhých, vydržala čo najdlhšie.

Nie vždy všetko ide tak, ako by sme chceli – ved' to poznáte. Niekedy sa vtip, recesia a dobre myslené zmení na zlé.

Niekedy stačí veriť si alebo vedieť si priznať chybu a všetko sa na dobré obráti.

Niekedy stačí odpustiť a zmieriť sa s tým, čo nie je vo vašich silách zmeniť.

Preto si ako vaša triedna prajem, aby vám v dôležitých životných situáciách – akými sú aj maturity – nechýbali zdravé sebavedomie, vôľa, zodpovednosť, no zároveň aj istá pokora, tolerancia a láska.

Myslím si, že tí, čo vidia zmysel vo svojej existencii, sa o to snažia celý život. Nie je to ľahké. Aj napriek tomu realizujú svoje sny a plány, využijú príležitosti, ktoré vám váš jediný život ponúka, nepremrhajú ich, lebo ľútosť nad tým, čo by bolo keby – nepomôže. Ved' ako hovorí jeden pekný citát – a na maturite ho budem skúšať – „Známkou nezrelého človeka je, že chce pre niečo vznešene zomrieť, známkou zrelého človeka je, že chce pre niekoho/niečo pokorne žiť.“

Myslím si, že každý človek túži niekde niekomu chýbať. A preto vám, milé moje dievky, prajem, aby tých ľudí, ktorým budete chýbať vy, ktorí budú túžiť po vašej spoločnosti, priateľstve a láske, bolo čo najviac.

Veľa šťastia!“

PaedDr. Slávka Sudorová, triedna IV. C; SOŠP

